

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.114/2023/6/II.

A felperes:

felperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság
cím1

A felperes képviselője:

dr. Gál Zoltán ügyvéd
cím2

Az alperes:

alperes1 Zártkörűen Működő Részvénytársaság
cím3

Az alperes képviselője:

dr. ifj. Nagy György ügyvéd
cím4

A per tárgya: vállalkozói díj

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 32.G.41.994/2022/9-I.

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.000.000 (egymillió) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését 87.900.000 forint és annak 2018. szeptember 22-től járó törvényes járuléakai megfizetésére vállalkozási szerződés teljesítése címén. Keresete ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy a vízépítési munkálatok elvégzése ellenére az alperes nem fizette meg a perbeli vállalkozási szerződés szerint neki járó 87.900.000 forintot. Állította, hogy a szerződéses feltételek 10.3. pontjának helyes értelmezése szerint csak az az el nem végzett munka, ami önálló költségvetési tételsoron szerepel és megvalósulása teljes mértékben elmaradt, nem teljesült, azaz az adott tételsor kivitelezése meg sem kezdődött; nincs jelentősége annak, hogy az elkészült munkát ki végezte el. Az önálló költségvetési soron szereplő és a per tárgyát képező munkát – változtatható jelzésképű táblák (a továbbiakban: VJT) munkálatai – egyébiránt megkezdte, hiszen a víztelenítést elvégezte; a munkálatokat ténylegesen ugyan nem maga fejezte be, azonban erre hivatkozással a felperes nem mentesülhet a szerződésben kikötött költségvetési tétel megfizetése alól. A víztelenítés az adott esetben úgy valósult meg, hogy a pályatest kialakítás munkafázisainak ütemezését igazította időben a VJT-k felszerelése elé a perbeli költségvetési sor megvalósíthatósága érdekében. Garanciát is nyújtott az adott tételsorral kapcsolatban, ami a munka elvégzését jelenti. Vitatta, hogy a felek módosították volna a vállalkozási szerződést akként, hogy kivették abból a VJT-kel kapcsolatos tételt.

II.

[2] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Állította, hogy a változtatható jelzésképű tábla tartószerkezet nélkül megnevezésű munkát illetően valamennyi munkatétel teljes egészében a cégl Kft. konzorciumi tag kivitelezésében történt és a munkarész megvalósításához a felperes semmilyen tevékenységet nem végzett. A felperes tehát nem teljesített, ezért vállalkozói díjra sem jogosult az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 397. § (1) bekezdése alapján. Állítása szerint a vállalkozó felperes tudott arról, hogy az alperesi megrendelő ezen munkafázis elvégzésére nem tart igényt és a felek ennek megfelelően módosították a vállalkozási szerződést, melyet alátámaszt egyebek mellett a műszaki átadás-átvételi eljárás lezárásáról szóló jegyzőkönyv. Azzal is érvelt, hogy a VJT-ket az aszfaltburkolat felett 4,5 méter magasan kellett elhelyezni, így kizárt, hogy a vitatott tétel

részfeladata lenne a víztelenítés. Az valójában a vállalkozói munkarész kivitelezése során kötelezően elvégzendő, olyan kiegészítő feladat, ami szükséges a feladat elvégzéséhez. A műszaki átadás-átvételi eljárás lezárását követően, 2016. október 16-án készült utolsó felmérési napló, valamint az annak alapján kiállított 29. számú teljesítésigazolás azért tartalmazza 0 forint értéken a VJT tartószerkezet nélkül megnevezésű munkatételt, mert azt a felperes nem végezte el.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.837.000 forint + áfa perköltséget.

III.1.

[4] Határozatának indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes a KS-M86-II. konzorcium vezető tagjaként a „vállalkozási szerződés az helyszín1 szakasz II. ütem: helyszín2 kilométer szám közötti szakasz létesítményeinek kivitelezési feladatainak elvégzése tárgyában” kiírt közbeszerzési eljárásban nyertes pályázatot nyújtott be. A felperes további tagjai az alperes és a cég1 Kft. voltak. A felperes mint vállalkozó és az alperes mint megrendelő között 2014. február 15-én vállalkozási szerződés jött létre az helyszín3 kilométer sz. közötti szakasz létesítményei kivitelezési feladatainak elvégzése körében, az út- és vízépítési munkák tárgyában a mellékelt költségvetés szerint. A szerződéses ár fix átalánydíjas elszámolással nettó 5.053.517.442 forint volt.

[5] A 2014. április 18-án írásba foglalt vállalkozási szerződés 5. pontja szerint a szerződéses munkák kivitelezésére vonatkozó szerződéses ár a vállalkozó által mennyiségileg felülvizsgált és beárazott mennyiség-kimutatások összegzésével kialakított egyösszegű átalányár. A 8. pont alapján a vállalkozó a megrendelő előzetes jóváhagyása esetén alvállalkozó igénybevételére jogosult. Az 5.1.1. pont értelmében a beárazott mennyiség-kimutatásban egy adott tétel tartalmába bele kell érteni a szakmai gyakorlat szerint egyértelműen az adott tétel tartama szerinti munkához kiegészítő rész-, elő-, vagy utófeladatot akkor is, ha az sem a tétel tartalmának leírásában, sem a szerződés más dokumentumaiban nem került kifejezetten nevesítésre.

[6] A szerződés mellékletét képezték egyebek mellett a szerződéses feltételek, a tételes költségvetés, valamint az egyes tételek tartalma. Az 1.3.1. pont alapján a szerződésmódosítást a feleknek cégszerűen alá kellett írnia. A 10.3. pontjának második bekezdése szerint az el nem végzett munka nem kerül kifizetésre, el nem végzett munkának felek azokat a munkákat tekintik, amelyek önálló költségvetési soron szerepelnek és megvalósításuk teljes egészében elmarad, nem teljesült.

[7] A VJT-ket harmadik személy helyezte fel.

[8] A 2016. október 15-én készült műszaki átadás-átvételi eljárás lezárásáról szóló jegyzőkönyv 3. pontja szerint a szerződéses ár a szerződésmódosítást követően 4.965.617.442 forint. Az 5. pont alapján a műszaki átadás-átvételi eljárás megkezdésének időpontjában rögzített hibákat és hiányosságokat vállalkozó javította, illetve pótolta. A projektelem tekintetében minden, a szerződésben meghatározott kivitelezési munka hiánymentesen elkészült.

III.2.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a régi Ptk. 389. §-ának és 397. §-ának idézését követően rögzítette, hogy a felek 2014. február 15-étől hatályos vállalkozási szerződése alapján a felperes a perbeli útszakasz létesítményeinek kivitelezési feladatai körében az út- és vízépítési munkák elvégzését vállalta a mellékelt költségvetés szerint.

[10] Az alperes nem bizonyította, hogy a cég1 Kft. konzorciumi tag feladata volt a teljes projekt vonatkozásában valamennyi „változtatható jelzésekű tábla tartószerkezet nélkül” megnevezésű munkatétel kivitelezése, ahogy azt sem, hogy az üzemi hírközlő rendszer megépítése magában foglalja a munkatételt. Megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a műszaki átadás-átvételi eljárás lezárásáról készült jegyzőkönyv szerződésmódosítás lenne abban a körben, hogy a VJT-k felállítása nem felperesi kötelezettség. Mindezek alapján a felperes feladata volt a 332260 tételszámú VJT tartószerkezet nélkül megnevezésű munka kivitelezése, amelynek során alvállalkozó igénybevétele volt jogosult.

[11] A szerződés 10.3. pontja és a régi Ptk. 397. §-alapján a felek megállapodása szerint az el nem végzett munka nem kerül kifizetésre. Az önálló költségvetési tételek soron szereplő VJT-eket nem a felperes – illetőleg alvállalkozója – helyezte el, melyből következően nem tarthat igényt a kereset szerinti vállalkozói díjra; a harmadik, ismeretlen személy által elhelyezett VJT-k nem minősülhetnek a szerződés teljesítésének. A szerződés 10.3. pontjának második fordulata és a régi Ptk. 397. §-a együttes értelmezéséből – a szerződés többi rendelkezésével összevetve – egyértelműen az következik, hogy a munka teljes megvalósulás esetén minősül késznek.

[12] Eredménytelenül hivatkozott a felperes a víztelenítési munkálatok elvégzésére is, mivel a víztelenítés több helyen előfordul a vállalkozó munkáit feltüntető tételek soron, ekként az a szerződés rendelkezései alapján kötelezően elvégzendő kiegészítő feladat és az összes munka elvégzéséhez szükséges, melyből következően ezen munkák elvégzéséért egyetlen munkatétel vonatkozásában sem lenne jogosult külön díjazást felszámítani. Egyébiránt sem a tanúk nyilatkozataival, sem okirattal nem bizonyította a víztelenítési munkák elvégzését, továbbá a VJT-eket már megépített aszfaltburkolatra kellett magasan elhelyezni és az aszfaltozott területen további víztelenítési munkálatok szükségessége kizárt.

[13] A műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv 5. pontja kizárólag azt – a felek által sem vitatott tény – bizonyítja, hogy a projektem szerződésben megnevezett munkáit hiánymentesen elvégezték, azt azonban nem, hogy azokat a felperes, illetőleg az érdekkörében eljáró alvállalkozó, vagy egyéb beavatkozó teljesítette. Ebből következően a jegyzőkönyvben foglaltak sem alapozzák meg a felperesi igényt.

[14] Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a 29. sorszámú teljesítésigazolásban a felperesi teljesítést a VJT-k vonatkozásában 0 forint értéken jelölte az alperes, amely azt jelenti, hogy a felperes ezen munkát nem végezte el. A garancia alperesi elfogadása sem bizonyítja a szerződésszerű teljesítést, hiszen azt teljesítésigazolás és a felmérési napló kiállításával ismerheti el az alperes.

[15] A kereset fenti okok miatti alaptalanságára tekintettel az alperes utólagos bizonyítási indítványának nem volt relevanciája, ezért azt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. A tanúk vallomási körében utalt továbbá arra, hogy tanú1 és tanú2 nem műszaki emberek, de nincs is jelentősége a nyilatkozataiknak a víztelenítés szükségességét illetően, mivel a VJT-eket nem a felperes helyezte el és a kifejtettek szerint a víztelenítés nem is minősül olyan feladatnak, amely közvetlenül és kizárólagosan a VJT-k felállításához kapcsolódik és aminek elvégzése a kereseti követelést megalapozná.

IV.

[16] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének megfelelő döntés hozatalát.

[17] Kifejtette, hogy téves az elsőfokú bíróság értelmezése, mivel a szerződéses feltételek 10.3. pontjának második bekezdésének helyes értelmezése szerint a teljes egészében elmaradt munkákat nem kell kifizetni és az adott tételből a víztelenítést elvégezte. Indifferens, hogy az alperes ebből mit ismert el. A víztelenítés elvégzését alátámasztják tanú3, tanú1, valamint tanú2 tanúk fellebbezésben idézett vallomásai, ezért iratellenesen állapította meg a törvényszék, hogy az olyan kötelezően teljesítendő kiegészítő feladat, ami az összes munka elvégzéséhez szükséges. A víztelenítés nem egységes feladat, az mást jelent az egyes munkaszakaszoknál. A tanúk előadták, hogy az állványzatok megépítéséhez a beton tuskókat kell kiépíteni, és ezen területet, illetve az ide vezető utat kell vízteleníteni, mely ekkor még egy párhuzamosan futó földút volt. A táblák felhelyezéséhez pedig a tartószerkezet alatti területet kell a daru részére vízteleníteni. Ez történhet a munkaterület felületének kezelésével, illetőleg az építési munkák ütemezésével. Az adott esetben az utóbbit választotta a víztelenítési munkálatok megvalósításaként. Valóban nem kellett tehát az aszfaltozott felületen további víztelenítési munkálatokat elvégezni, de nem is ez volt a hivatkozása. A munka ütemezése a víztelenítés.

[18] Az elsőfokú bíróság a nem a felperes általi teljesítést összemosta a munka nem teljesítésével. A szerződés 10.3. pontja szerinti nem teljesült kitélt ugyanis leszűkítette a

felperesi teljesítésre, azonban a szerződés illet nem tartalmaz. A szerződés nem teljesült munkák alatt az elmaradó tételeket rögzítette, melyek részben sem kerültek megvalósításra. A nem felperes általi teljesítés esetén az alperes beavatkozót vehet igénybe a szerződés szerint, amelyről a perbeli esetben azonban nem volt szó. A nem teljesült tétel közbeszerzéses rendszerben csak a tervmódosításból eredő elmaradó munka lehet, amely az adott esetben szintén nem merült fel. A víztelenítést követően harmadik személy felszerelte a szükséges táblákat, azaz a per tárgyát képező munka elvégzésre került, így annak ellenértékét az átalánydíjas szerződés alapján az alperes köteles megtéríteni a régi Ptk. 389. § (1) bekezdése alapján. A VJT-k kapcsán bankgaranciát is kellett nyújtania, az alól nem kapott felmenést. A harmadik fél legfeljebb jogalap nélküli gazdagodás megtérítését kérhetné a felperestől.

[19] Iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy tanúl nem műszaki ember, mivel közel 30 éve vezetőként, napi szinten vezet építkezéseket az útépités teljes spektrumában, a mélyépítés vonatkozásában az egyik legelismertebb szakember.

[20] Hangsúlyozta a felperes, hogy a szerződés értelmében csak a teljes egészében elmaradt tételsort nem kell kifizetni, így a megkezdett tételsor kifizetése szerződéses kötelezettsége az alperesnek. A víztelenítés nem vízelvezetést vagy vízmentesítést jelent, hanem stabil munkafelület létrehozását; más felület kell egy bulldózernek és más egy emelődarunak. tanú3 tanú is úgy nyilatkozott a víztelenítésről, hogy az a beruházást végigkíséri, ugyanakkor nem folytonos víztelenítésről beszélt, hanem hangsúlyozta annak munkafázisonként eltérő voltát.

V.

[21] Az alperes pontosított fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult lényegében annak helyes indokai alapján.

[22] Hangsúlyozta, hogy a vállalkozási szerződés értelmében – az átalánydíjas kikötésre is figyelemmel – a felperes nem bízhatott abban, hogy az adott munkatétel vonatkozásában rögzített egyes feladatrészek elvégzésével önmagában jogosulttá válik a teljes vállalkozói díjra. Arra kizárólag olyan tevékenység után jogosult, amit elvégezt. A vitatott tételt azonban nem végezte el, melyből következően nem lehet alapos az igénye. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes szerződéses feladata volt a 332260 tételszámú VJT tartószerkezet nélkül történő kivitelezése, melyből következően a harmadik, ismeretlen személy által elhelyezett VJT táblák nem minősülhetnek felperesi teljesítésnek, így vállalkozói díjra sem jogosult.

[23] A vitatott tétel az anyagbeszerzéssel, a helyszínre szállítással, a táblák felszerelésével és minősítési dokumentáció benyújtásával valósul meg, amely feladatrészek közül felperes egyet sem kezdett meg, melyből következően alaptalan a munkálatok megkezdésére vonatkozó állítása. Nem bizonyította a víztelenítés szükségességét és lényegében azt sem, hogy a vitatott tétel vonatkozásában mit jelent a munka megkezdése. Maga is elismerte a

fellebbezésében, hogy valóban nem kellett az aszfaltozott felületen további víztelenítési munkálatokat elvégezni. Megjegyzendő az is, hogy a VJT-ket az ún. befejező munkák során szerelik fel, amikor már burkolt pályaszerkezet áll rendelkezésre. Értelmezhetetlen a víztelenítés a perbelihez hasonló tételek esetében, amikor a tárgyak kész autópályaszerkezetre, a pályatestből kiálló oszlopokra kerülnek felszerelésre (pl.: KRESZ táblák elhelyezése, azok áthelyezése, kiegészítő táblák elhelyezése, vezetőkorlát felszerelése). A felperes azon állításával, hogy az adott pályaszakasz kiépítési munkálatainak ütemezése volt ténylegesen a víztelenítés, lényegében elismeri, hogy a perbeli – a VJT tartószerkezet nélküli felszerelés elnevezésű – munkanemet a megelőzően elvégzendő munkanemek teljesítése során abszolválta, amelyek ellenértékét maradéktalanul megkapta. A peradatok szerint a felperes, illetőleg alvállalkozója meg sem rendelte a vitatott munkatétel kivitelezéséhez szükséges VJT-ket, mely szintén azt igazolja, hogy a munkatétel kivitelezését nem kezdte meg.

[24] Értelmezhetetlen és a szerződés 10.3. pontjával ellentétes az a fellebbezési hivatkozás, hogy a nem teljesült tétel csak a tervmódosítás miatti elmaradó munka lehet. Utóbbi esetében ugyanis a beruházó döntése alapján nem kell megvalósítani adott munkát, illetve munkarészeket. Ezzel szemben az el nem végzett munka a szerződés szerint azt jelenti, hogy az önálló költségvetési soron szereplő munka megvalósítása elmarad, nem teljesül.

[25] A jótállási bankgarancia körében is helyes álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság.

VI.

[26] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében bírálta felül.

VII.

[27] A fellebbezés nem alapos

VIII.

[28] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével és annak indokaival az ítéltábla túlnyomó részben egyetért. A fellebbezésben foglaltakra is tekintettel mutat rá az alábbiakra.

VIII.1.

[29] A felperes elsőfokú eljárásban és a fellebbezésében is előadott okfejtése szerint a szerződésben szereplő – igénye alapját képező – vitatott tétel elkészült, ezért annak ellenértékét az alperes köteles megfizetni a régi Ptk. 389. §-a és a szerződés 10.3. pontja alapján; a jogvita eldöntése szempontjából nem releváns, hogy a munkát – nem vitásan –

harmadik személy fejezte be. A vitatott munkához kapcsolódó kötelezettségek teljesítését változatlanul biztosította bankgaranciával és a felek a szerződést nem módosították.

[30] A régi Ptk. 389. §-a szerint vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó valamely dolog tervezésére, elkészítésére, feldolgozására, átalakítására, üzembe helyezésére, megjavítására vagy munkával elérhető más eredmény létrehozására, a megrendelő pedig a szolgáltatás átvételére és díj fizetésére köteles.

[31] A fentiek szerint a vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó díj ellenében munkával elérhető eredmény létrehozására köteles. A jogszabály helyes értelmezése szerint a vállalkozó kizárólag az általa – esetleg az alvállalkozója által – elvégzett munkával megvalósult eredmény ellenértékeként kikötött vállalkozói díj megfizetésére tarthat igényt a szerződés teljesítése címén. A régi Ptk. 389. §-a alapján tehát a vállalkozói díj – függetlenül annak átalánydíjas jellegétől – akkor jár, ha az eredményt a vállalkozó hozza létre. A norma egyértelmű szabályaiból adódóan fel sem merül, hogy a vállalkozó az általa nem teljesített munka ellenértékét eredményesen követelhetné.

[32] Nem tartalmaz a fentiektől eltérő rendelkezést a perbeli vállalkozási szerződésnek az elsőfokú ítéletben ismertetett 10.3. pontja sem, abból nem vonható le – a régi Ptk. 389. § (1) bekezdésében írt normával ellentétes – következtetés arra, hogy a vállalkozó az általa nem teljesített munka ellenértékét a szerződés teljesítése címén alappal követelheti.

[33] Mindebből következően nyilvánvalóan alaptalanul hivatkozott arra a szerződés teljesítése címén igényt érvényesítő felperes, hogy a jogvita eldöntése szempontjából nem releváns, hogy a szerződéses munkát – nem vitásan – harmadik személy fejezte be és kizárólag annak van jelentősége, hogy a munka elkészült. Maradéktalanul egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság e körben írt azon megállapításával, hogy a harmadik személy által elhelyezett VJT-k nem minősülhetnek a szerződés teljesítésének.

[34] A fentiekből az is okszerűen következik, hogy arra is eredménytelenül hivatkozott a felperes, hogy a munkához kapcsolódó kötelezettségek teljesítését bankgaranciával biztosította, hiszen az sem jogosítja fel az el nem végzett munka után vállalkozói díj követelésére.

VIII.2.

[35] A felperes azzal is érvelt, hogy a vitatott költségvetési soron szereplő munkát megkezdte, a víztelenítést elvégezte, tehát az adott eredmény létrehozásához szükséges részfeladatot teljesítette. Ehhez képest keresetében az önálló költségvetési soron szereplő változtatható jelzésekű táblák munkálatainak teljes vállalkozói díját követelte, holott maga

sem vitatta, hogy a teljes munkát nem végezte el, hanem az alperes által megbízott harmadik személy szerelte fel a szükséges táblákat.

[36] A keresetben érvényesített igény megítélése szempontjából nincs jelentősége a részfeladat – az adott esetben a víztelenítés – felperes általi esetleges elvégzésének, mivel annak teljesítése sem jogosítja fel a felperest a teljes vállalkozói díj követelésére a VIII.1. pontban kifejtettekre figyelemmel. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a felperes a megállapodás alapján átalánydíjra volt jogosult és még csak tényelőadást sem tett arra, hogy az általa állított víztelenítéssel együtt elvégzett munkája műszaki tartalma milyen arányban áll a teljes vállalása műszaki tartalmával. Ebből következően a perben csak azt lehetett vizsgálni, hogy a teljes vállalkozói díjra jogosult-e.

[37] A fentiekből az is következik, hogy nincs jelentősége annak, hogy az adott tétel tekintetében történt-e víztelenítés, illetőleg az milyen módon valósult meg, ezért az elsőfokú ítélet víztelenítéssel kapcsolatos indoklását mellőzi az ítéltábla. Emiatt érdemben nem kellett vizsgálni a fellebbezés kapcsolódó érvelését sem.

[38] A kifejtettek alapján helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy tanú tanúvallomásának nincs jelentősége a víztelenítés szükségességét illetően, mivel a VJT-ket nem a felperes helyezte fel, ezért a fellebbezés azon érvelése sem vezethetett eredményre, hogy a tanú ténylegesen műszaki ember.

VIII.3.

[39] A fellebbezés helyesen érvelt ugyanakkor azzal, hogy a munka elvégzése vonatkozásában indifferens, hogy az alperes mit ismert el, ezért az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet indoklásából azt a megállapítást, miszerint az, hogy a felperesi teljesítést a VJT-k vonatkozásában 0 forint értéken jelölte az alperes, azt jelenti, hogy a felperes ezen munkát nem végezte el. Mindennek azonban nincs jelentősége, mivel a korábban kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság nem azért utasította el a keresetet, mert a munka elvégzését az alperes nem ismerte el, hanem azért, mert azt ténylegesen nem a felperes végezte el, amit – a víztelenítés kivételével – maga a felperes sem vitatott.

IX.

[40] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

X.

[41] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült 1.000.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Az ügyvédi munkadíj mértékét az

ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján – a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel – mérsékelt összegben állapította meg.

Budapest, 2023. október 19.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
 előadó bíró
bíró